گزارش

تدارک کره شمالی برای مقابله با تحریم‌های جدید

کره شمالی برای نخستین بار طی ۱۳ سال گذشته، دستور داد که سربازان و شهروندان این کشور به حالت بسیج در زمان جنگ درآیند. گزارش‌های دیگر نیز حاکی است که این کشور در حال لغو توافقات خود با کره جنوبی است. به نوشته روزنامه «جونگ آنگ ایلبو» چاپ کره جنوبی، پیونگ‌یانگ پیشتر در سال ۱۹۹۳ زمانی که وضعیت این کشور به خاطر حساسیت برنامه‌های هسته‌ای‌اش بحرانی شد، چنین دستوری را صادر کرده بود. بر اساس گزارش‌ها کره شمالی تصمیم جدیدش را ساعاتی پیش از تصویب قطعنامه تحریم علیه پیونگ‌یانگ در شورای امنیت اتخاذ کرد، با این حال یک مقام دولت کره جنوبی خبر آماده‌باش سربازان کره شمالی و مردم این کشور را رد کرد. این مقام مسئول که خواست نامش فاش نشود، اظهار داشت: «ما می‌دانیم که کره شمالی هشدار جدی را در پنجم ژوئیه صادر کرده، اما این کشور به بسیج عمومی مردم فرمان نداده است.» اما بر اساس گزارش روزنامه جونگ آنگ ایلبو به نقل از یکی از منابع اطلاعاتی کره جنوبی، ارتش کره جنوبی روز سه‌شنبه سربازان ارتش را به سربازخانه‌ها احضار کرده و به اختفای تاسیسات و تجهیزات نظامی و امنیتی خود پرداخته است. همچنین گفته می‌شود که سفرهای مردم نیز محدودتر شده است. در همین حال گزارش‌های دیگر حاکی است کره شمالی دستور داده است که اقدامات بعدی برای دیدار خانواده‌های جدا شده در جنگ کره متوقف شوند. رئیس کمیته صلیب سرخ در کره شمالی گفت که این کشور معتقد است ادامه هر نوع گفت‌وگو مربوط به موضوعات بشردوستانه غیرممکن است. یکی از مقامات مسئول در کمیته المپیک کره جنوبی نیز اعلام کرد که احتمالاً گفت‌وگوهای کره جنوبی و کره شمالی در راستای تشکیل یک تیم مشترک فوتبال برای المپیک هم به تعویق خواهد افتاد. کمیته‌های المپیک در کره شمالی و کره جنوبی قرار است امروز و فردا مذاکرات خود را برای ایجاد اولین تیم مشترک فوتبال به منظور شرکت در مسابقات المپیک ۲۰۰۸ ازسرگیرند. از سوی دیگر در حالی که ژاپن اعلام کرده است از اوایل ماه آتی میلادی، تحریم‌های مالی خود را علیه کره شمالی اعمال می‌کند، سئول به توکیو درباره پیامدهای این اقدام هشدار داد. وزیر امور خارجه ژاپن اعلام کرد که کشورش برای اعمال تحریم‌های مالی آماده می‌شود اما از ارائه جزئیات بیشتر در این مورد خودداری کرد. بر اساس این تحریم‌ها ژاپن دارایی‌های کره شمالی را در این کشور مسدود و ارسال پول به کره شمالی را از اوایل ماه آگوست ممنوع می‌کند. این در حالی است که رومو هیون رئیس جمهوری کره جنوبی اظهار داشت که آزمایش‌های موشکی کره شمالی به تشدید وخامت اوضاع در شبه‌جزیره کره انجامیده است. «سانگ مین سون» مشاور رئیس جمهوری کره جنوبی بیان کرد: رومو هیون در جمع مقامات ارشد امنیتی کشورش گفت که اعمال واکنش‌های تند نمی‌تواند به حل و فصل مناقشات کمک کند. رئیس جمهوری کره جنوبی به نام کشوری خاص اشاره نکرد اما وی پیشتر از ژاپن به دلیل بررسی طرح حمله پیشگیرانه بر ضد کره شمالی انتقاد کرده بود. بحران موشکی پیونگ‌یانگ به یکی از جدی‌ترین چالش‌های فراروی کره جنوبی در روابطش با این کشور بدل شده است. دولت کره جنوبی در نشست دیروز مقامات امنیتی این کشور تصمیم گرفت که از طریق دیپلماسی به حل و فصل صلح‌آمیز مناقشات بپردازد و با اعمال تلاش‌های دیپلماتیک بستر بازگشت کره شمالی به مذاکرات شش‌جانبه را فراهم سازد.

طالبان از گرمسیر و ناوه رانده شدند

گروه بین‌الملل: وزارت دفاع و کشور افغانستان اعلام کردند شهرستان‌های گرمسیر و ناوه در ولایت هلمند افغانستان دوباره به کنترل نیروهای دولتی افغانستان درآمده‌اند. این دو شهرستان، روز دوشنبه به تصرف نیروهای شورشی نزدیک به طالبان درآمده بودند. این شهرستان‌ها طی حمله نیروهای لشکر طیبه پاکستان و جمعیت‌العلمای پاکستان و پس از مقاومت شانزده روزه سقوط کرده بودند. براساس اعلام وزارت کشور افغانستان در همان زمان اشغال، پرچم دولت افغانستان در شهرستان گرمسیر به آتش کشیده شد و پرچم گروه‌های نزدیک به پاکستان برافراشته شده بود. دو شهرستان گرمسیر و ناوه که در جنوب شهر لشکرگاه در مرکز ولایت هلمند قرار دارند، عملاً در این روزها تحت کنترل نیروهای طالبان قرارگرفته بودند و سخنگوی رئیس جمهور افغانستان نیز به دست گرفتن کنترل این شهرستان‌ها از سوی طالبان را تایید کرده بود. خبر بازپس‌گیری شهرستان‌های گرمسیر و ناوه در حالی از سوی وزارت دفاع و کشور افغانستان اعلام می‌شود که نیروهای نظامی آمریکا نیز اعلام کرده بودند برای بازپس گرفتن این دو شهرستان آماده شده‌اند. در مورد زمان انجام این عملیات، خبری مخابره نشده بود اما روز چهارشنبه، نیروهای ائتلاف بین‌المللی به رهبری آمریکا وارد گرمسیر و ناوه شدند و نیروهای پلیس و ارتش ملی افغانستان نیز به همین ترتیب، وارد این دو شهرستان شدند. وزارت کشور افغانستان در عین حال تاکید کرده است در حمله برای بازپس‌گیری ناوه و گرمسیر، از حمله هوایی استفاده نشده و جان غیرنظامیان نیز به خطر نیفتاده است. پس از این عملیات، اوضاع در ناوه و گرمسیر به کنترل نیروهای آمریکایی و افغان درآمده است و پرچم افغانستان بار دیگر در شهرستان‌های ناوه و گرمسیر برافراشته شده است. از سوی دیگر، فرمانده پلیس هلمند به کشته شدن حداقل شش تن از شورشیان نزدیک به طالبان و زخمی شدن دو سرباز ارتش افغانستان در این عملیات اشاره کرده است. عملیات بازپس‌گیری این دو شهرستان از عصر سه‌شنبه آغاز شد و نیروهای ارتش ملی افغانستان پس از یک درگیری کوتاه، ناوه را از تصرف نیروهای نزدیک به طالبان خارج کردند. عملیات مشابه برای بازپس‌گیری گرمسیر نیز توسط نیروهای آمریکایی و افغان آغاز شد و به آزاد ساختن این شهرستان در صبح روز چهارشنبه منجر شد. سقوط این دو شهرستان در افغانستان در حالی صورت می‌گیرد که نیروهای شورشی طالبان اخیراً در بسیاری از استان‌های جنوبی افغانستان فعال شده و نفوذ خود را گسترش داده‌اند و توانایی آنها در به دست گرفتن کنترل برخی مناطق جنوب افغانستان، حاکی از ضعف پلیس افغانستان در این مناطق است و چالشی بزرگ را برای حفظ نظم و ثبات در افغانستان پیش پای نیروهای ائتلاف و بین‌المللی می‌گذارد. این به معنی قدرت گرفتن طالبان نیست اما ظاهراً دولت افغانستان نتوانسته است چندان در کنترل مناطق دورافتاده افغانستان موفق عمل کند.

بحران قره‌باغ در اغما

بهرام امیراحمدیان

ارامنه قره‌باغ با به دست‌گیری کنترل نواحی قره‌باغ کوهستانی، استانی خودمختار در جمهوری آذربایجان، و اشغال هفت ناحیه پیرامونی آن در خاک جمهوری آذربایجان به عنوان مناطق حائل، موفق شدند حدود یک پنجم اراضی جمهوری آذربایجان را به کنترل خود درآورند. این روند به تدریج از آغاز فروپاشی شوروی تا ۱۹۹۴ ادامه یافت و در ماه مه ۲۰۰۴، گروه مینسک سازمان امنیت و همکاری اروپا (متشکل از نمایندگانی از یک کشور منطقه‌ای، یعنی روسیه و دو کشور خارج از منطقه یعنی فرانسه و ایالات متحده) آتش‌بس را بین ارامنه و آذری‌ها برقرار کرد.

سئوال این است چرا ارامنه ساکن در استان قره‌باغ کوهستانی خواهان جدایی از جمهوری آذربایجان و استقلال کامل به عنوان یک جمهوری هستند؟ چرا در هنگام کنترل اوضاع قره‌باغ کوهستانی توسط ارامنه ساکن در قره‌باغ و اشغال هفت ناحیه مجاور، هیچ فردی در این اراضی هم‌چون برخی نقاط جهان از جمله فلسطین، باقی نماند.

به نظر می‌رسد آذری‌های ساکن در قره‌باغ کوهستانی که کمتر از ۲۰ درصد کل ساکنان این استان را تشکیل می‌دادند، به جهت عدم تعلق به خاکی که در آن ساکن بودند، نخواستند در این اراضی باقی بمانند و به سوی دیگر نقاط آذربایجان از جمله مترویل باکو سرازیر شدند، حرکتی که نشان از توزیع نامتعادل جمعیت و ثروت در این کشور داشت.

نکته لازم به یادآوری آنکه مرزهای بین جمهوری‌های تشکیل دهنده اتحاد شوروی، مرزهای بین‌المللی نبودند، بنابراین این مرزها تحدید حدود نشده و معاهده‌ای بین‌المللی بین این جمهوری‌ها امضا نشده بود. به همین سبب تعیین حدود بین جمهوری‌ها بیشتر بر اساس تقسیمات اداری داخلی اتحاد شوروی و برآورده کردن برنامه‌های مناطق اقتصادی هجده‌گانه‌ای بود که قفقاز جنوبی یکی از آنها بود. وجود بوم‌بسته‌های (enclave) یک جمهوری در نواحی مجاور جمهوری دیگر خود گویای این واقعیت است. با در نظر گرفتن این واقعیات می‌توان درگیری بین دو جمهوری ارمنستان و آذربایجان بر سر مسئله قره‌باغ را در این چارچوب ارزیابی کرد. به همین سبب سازمان ملل متحد و شورای امنیت این مسائل را زیاد جدی نگرفته‌اند، هر چند در مورد فلسطین اشغالی نیز پس از گذشت چندین دهه از صدور قطعنامه‌های متعدد، هنوز اقدام عملی از سوی اسرائیل انجام نشده است. بنابراین نباید انتظار داشت که مسئله قره‌باغ در چارچوب‌ها و نرم‌های متعارف بین‌المللی حل و فصل شود. لذا بحران می‌تواند سال‌ها ادامه داشته باشد. آنچه مردم دو جمهوری آذربایجان و ارمنستان از آن رنج می‌برند نه تصرف و کنترل استان قره‌باغ کوهستانی و نه نواحی پیرامونی آن است، بلکه دستاویز قرار دادن وجود این بحران به عنوان مستمسکی برای ادامه حکومت هیات‌های حاکمه‌ای است که توانایی حل مشکلات اقتصادی مردم از جمله رفع بیکاری، مبارزه با مافیای اقتصادی، رشوه و فساد اداری ندارد. اکنون بحران قره‌باغ برای هر دو هیات حاکمه و طرف سوم یعنی قره‌باغی‌ها به مسئله‌ای حیثیتی تبدیل شده است. اگر نهادهای بین‌المللی آن را به نفع آذربایجان تمام کنند، هیات حاکمه ارمنستان به مردم خود که سال‌ها از بحران اقتصادی و کمبودها و بیکاری و فقر و فساد و رشوه به بهانه وجود جنگ رنج برده‌اند، چه پاسخی می‌توانند بدهد. آیا آنها نخواهند پرسید اگر تصمیم بر این بود که قره‌باغ دوباره در ترکیب جمهوری آذربایجان قرار بگیرد، چرا سال اول مناقشه این کار نشد؟ چرا جوانان ما در جبهه شهید شدند و ده‌ها سئوال دیگر. همین طور اگر تصمیم بر این باشد که قره‌باغ مستقل یا به ارمنستان داده شود، چرا در آغاز مناقشه این کار انجام نشده بود؟ پاسخ به خانواده هزارها شهید و صدها هزار آواره جنگی را چه کسی عهده‌دار خواهد بود؟ باید توجه داشت که قفقاز بر خلاف آنچه پنداشته می‌شود، هیچ‌گاه یک نظام واحد نبوده مگر زمانی که یک قدرت برتر، کل آن را در سیطره خود داشته است مانند دوره‌های ساسانی، صفوی و امپراتوری روسیه و شوروی. بنابراین در بررسی مسائل قفقاز جنوبی نمی‌توان آن را در چارچوب یک سیستم واحد مورد ملاحظه قرار داد. از این رو، حل مناقشاتی که در این منطقه رخ داده است، از پیچیدگی‌های ویژه‌ای برخوردار است که تاکنون مدلی از پیش تعیین شده برای آن وجود نداشته است. شاید این بحران را بتوان به بحران کشمیر تشبیه کرد که بهترین وضعیت آن، بدترین وضعیت آن است و آن وضع موجود است. برای ملت ارمنی که از همه سو سرزمین‌های خود را از دست داده، قره‌باغ هویت جدیدی است که سال‌ها به دنبال آن بوده است. در حالی که ارامنه دارای سابقه‌ای کهن از دولتمداری بوده‌اند، آذری‌ها به تازگی بدان دست یافته‌اند. حتی نام آذربایجان برای اران، جعلی است. ملت ارمنی که آرارات کوه مقدس خود را همه‌روزه در جنوب کشور در منظر خود دارد به دنبال هویت جدیدی است که با نمادهای کهن و اسطوره‌ای‌اش پیش رو دارد. آرارات در ترکیه نزدیکی مرز ارمنستان قرار دارد و نماد زندگی و سربلندی برای ارامنه به شمار می‌رود. به دست‌گیری کنترل قره‌باغ کوهستانی از سوی ارامنه قره‌باغ، به زعم آنان حقی است که پیشترها از آن محروم شده بودند. بنابراین طرف سوم، با قدرت بیشتری نسبت به طرف اول (آذربایجان) و طرف دوم (ارمنستان) به مسئله قره‌باغ می‌نگرد. در پاییز ۲۰۰۶ ارامنه قره‌باغ پانزدهمین سال آزادی قره‌باغ و پنجمین سال تاسیس جمهوری قره‌باغ را جشن می‌گیرند. ارامنه قره‌باغ با به دست‌گیری ارتفاعات مشرف بر دشت شیروان، هر نوع تحرکی را در جبهه آذربایجان تحت نظر دارند. هر نوع حمله زمینی از سوی دشت به طرف ارتفاعات مستلزم تلفات انسانی بسیار بالایی است. از سال ۱۹۹۴ تاکنون، ارامنه قره‌باغ قدرت بیشتری گرفته‌اند و از نظر سیاسی موفق شده‌اند دفتر جمهوری قره‌باغ را در ایالات متحده آمریکا تاسیس کنند. آنان از سوی ارامنه جهان حمایت می‌شوند و لابی ارامنه در ایالات متحده، فرانسه و دیگر کشورها بر تصمیم‌گیری رهبران تاثیر می‌گذارند.

تحولات دیپلماتیک اخیر در زمینه بحران قره‌باغ نشان می‌دهد که همه طرف‌های درگیر در این مناقشه، به نوعی بر این مسئله اذعان دارند که این مناقشه با وجود تاکید آنان به حل سریع آن، در یک وضعیت گیج‌کننده‌ای قرار دارد که حل آن را به تاخیر می‌اندازد. در جریان اجلاس کشورهای عضو CIS در ۲۰۰۵/۹/۲ در قازان (تاتارستان) بین علی‌اف و کوچاریان دیداری بی‌نتیجه انجام گرفت. در این زمان در دیدار دبیرکل ناتو در ۲۰۰۵/۱۰/۲۵ وی اظهار داشت که ناتو در صلح قره‌باغ مشارکت نخواهد داشت، موردی که بارها دبیرکل قبلی ناتو در دیدارهای خود از منطقه اعلام داشته بود. با این حال جمهوری آذربایجان در رسانه‌های خود وعده می‌دهد که ناتو به زودی قره‌باغ را از ارامنه باز پس گرفته و به آنان خواهد داد.

در اول و دوم فوریه ۲۰۰۶، نمایندگان گروه مینسک از ارمنستان و آذربایجان بازدید و رهبران دو کشور را به ملاقات و گفت‌وگو در فرانسه دعوت کردند. متعاقب آن سران دو کشور در ۱۱-۱۰ فوریه به دعوت ژاک شیراک به پاریس عزیمت و در رامبولی با یکدیگر ملاقات کردند، اما اختلاف نظر دو طرف به قدری زیاد بود که آنها ترجیح دادند درباره این موضوع کنفرانس مطبوعاتی نداشته باشند و اعلام موضع را به وزرای خارجه خود محول کردند. مجدداً با تحرکات گروه مینسک وزرای خارجه دو کشور در ۱۹ مه ۲۰۰۶ در استراسبورگ فرانسه دیدار و درباره تحولات مناقشه قره‌باغ به گفت‌وگو پرداختند که بی‌نتیجه بود. در این زمان، ارامنه قره‌باغ چهاردهمین سال بازگشایی دالان لاچین را جشن گرفتند. با این حال نمایندگان گروه مینسک در اول و دوم فوریه ۲۰۰۶ از هر دو کشور دیدار و در زمینه مناقشه گفت‌وگو کردند. دیدارهای فرانسه نشان داد که قدرت تاثیرگذاری فرانسه بر بحران قره‌باغ ناچیز است. ایالات متحده با بهره‌گیری از ناکامی‌های فرانسه و برای اثبات قدرت تاثیرگذاری خود بر منطقه، با علی‌اف رئیس جمهور آذربایجان در آوریل ۲۰۰۶ در کاخ سفید ملاقات و درباره برخی مسائل جهانی و منطقه‌ای از جمله درباره برنامه هسته‌ای ایران و مناقشه قره‌باغ به گفت‌وگو نشست. به طور کلی دو مورد اساسی‌تر از دیگر موارد بحران قره‌باغ و ادامه آن را تشدید می‌کند. درخواست ارامنه قره‌باغ برای شرکت در مذاکرات صلح به عنوان طرف سوم که مورد تایید ارمنستان و گروه میانجیگران است ولی آذربایجان به شدت با آن مخالفت می‌کند زیرا به منزله شناسایی رسمی جنبش قره‌باغی‌ها قلمداد خواهد شد. برگزاری رفراندوم از سوی جامعه جهانی که آذربایجان به دفعات آن را رد کرده است. آذربایجان به خوبی می‌داند که جمعیت رسمی قره‌باغ قبل از بحران ۸۶ درصد ارمنی بود و اکنون که در آنجا هیچ آذری اقامت ندارد، این رقم به ۱۰۰ درصد می‌رسد و هر نوع همه‌پرسی تعیین سرنوشت، به نفع ارامنه خواهد بود چه رفراندوم استقلال و چه رفراندوم پیوستن به ارمنستان.

علاوه بر این دو مورد، آذری‌ها با طرح الحاق اساساً مخالفند و نمی‌پذیرند تحت هر شرایطی این موضوع مطرح شود. آنها پیشنهاد اعطای خودمختاری سطح بالا برای ولایت قره‌باغ کوهستانی در چارچوب حاکمیت آذربایجان ارائه می‌دهند و آن هم فقط پس از آزادسازی اشغال اراضی هفت ناحیه (رایون) خارج از ولایت قره‌باغ. در مورد پیشنهادهای گروه میانجیگران در زمینه تبادل اراضی برای امکان اتصال نخجوان به آذربایجان ارامنه با آن به شدت مخالفند زیرا در آن صورت ارمنستان در جنوب از دسترسی به مرزهای بین‌المللی و ارتباط مستقیم با ایران محروم خواهد شد. البته آذربایجان و ترکیه با این طرح موافقت دارند زیرا ارتباط زمینی مستقیم ترکیه با خاک اصلی آذربایجان فراهم خواهد شد که آرزوی دیرینه پان‌ترکیست‌ها از گذشته دور تاکنون بوده است. ایران نیز با این طرح مخالف است زیرا از طرف شمال، در قلمرو ترک‌ها محصور خواهد بود و منافع ملی ایران و وحدت ملی آن را به مخاطره می‌اندازد.

آذری‌ها غرب را به هواداری از ارامنه متهم می‌کنند. به ویژه اینکه افتتاح دفتر جمهوری قره‌باغ در واشینگتن و فعالیت گسترده آن که موجب شناساندن قره‌باغ به جامعه جهانی شده است، نارضایتی آذربایجان را به‌دنبال داشته است. آذری‌ها می‌گویند به‌جای اینکه غربی‌ها از ارامنه بخواهند که به اشغال خود پایان دهند، از آذری‌ها که مظلومان این مناقشه‌اند، می‌خواهند که با ارامنه صلح کنند. دیپلمات‌های گروه صلح پیشنهادی را ارائه داده‌اند که عبارت است از استقرار سربازان حافظ صلح بین‌المللی بین ولایت قره‌باغ و آذربایجان و تخلیه نواحی هفت‌گانه اشغالی آذربایجان در پیرامون قره‌باغ و پس از آن برگزاری رفراندوم در ۱۰ سال آینده. با این پیشنهاد میانجیگران براین باورند که اصول اساسی آنها شناسایی و پیشنهاد شده است و برای حل مناقشه راه حل منصفانه‌ای ارائه داده‌اند. آنها در ۶ ژوئن ۲۰۰۶ اظهار تاسف خود را از اینکه طرفین هنوز به این اصول برای موفقیت دست نیافته‌اند، اعلام نموده‌اند. علی‌اف در مذاکرات سال گذشته در فرانسه از این ابتکار استقبال نکرد و استدلال کرد که این رفراندوم موجب پیوستن قره‌باغ به ارمنستان خواهد شد. او مخالف شناسایی دو ژور هر بخشی از خاک آذربایجان توسط جامعه جهانی است.

میانجیگران اعلام کرده‌اند چنانچه در سال جاری موافقتنامه صلح امضا نشود، این امر تا سال ۲۰۰۹ به تاخیر خواهد افتاد. زیرا در سال ۲۰۰۸ هر دو کشور انتخابات ریاست جمهوری خواهند داشت و علاوه بر آن در ارمنستان انتخابات پارلمانی نیز در سال آینده برگزار خواهد شد. در این میان گفته شده است که به نماینده آمریکا در گروه مینسک، استون‌مان در وزارت خارجه ایالات متحده پست جدیدی محول شده است. این نشانه آن است که آمریکا از برقراری صلح در قره‌باغ ناامید شده است. دیدار علی‌اف و کوچاریان در رامبولی فرانسه در ۱۱-۱۰ فوریه ۲۰۰۶ که به ابتکار ژاک شیراک رئیس جمهور فرانسه برگزار شد، نتایج مثبتی به دنبال نداشت و آذربایجان را سخت آزرده کرد و روسای جمهور دو کشور از برگزاری کنفرانس مطبوعاتی خودداری و آن را به وزرای خارجه خود محول کردند. وزیر خارجه آذربایجان در تلویزیون «لیدر تی‌وی» اظهار داشت که آذربایجان مخالف برگزاری رفراندوم است و آن را نمی‌پذیرد. وزیر خارجه ارمنستان نیز از بی‌حاصل بودن نتایج مذاکرات به علت سرسختی طرف آذری اظهار تاسف کرد. دیدار روسای جمهور دو کشور نیز در ۵-۴ ژوئن در بخارست پایتخت رومانی در زمان برگزاری اجلاس سران کشورهای عضو سازمان همکاری کشورهای حوزه دریای سیاه که دومین دیدار آنها در سال ۲۰۰۶ بود، نتیجه‌ای در بر نداشت. در کنفرانس بین‌المللی «قفقاز بدون مناقشه و تروریسم: گفت‌وگوی تمدن‌ها در چهارراه قفقاز» که در ۱۸-۱۷ مه ۲۰۰۶ در ایروان برگزار شد، با وجود دعوت از آذربایجان، آنها نماینده‌ای به این کنفرانس اعزام نکردند. در این کنفرانس مواضع ارمنستان برای پیشنهاد گروه مینسک مثبت بود و از نرمتر شدن ارامنه و پذیرش مصالحه حکایت داشت. در این کنفرانس وزیر خارجه جمهوری قره‌باغ در کنار مشاور رئیس جمهور آرکادی قوکاسیان نیز شرکت داشتند. وزیر خارجه قره‌باغ اعلام داشت در جامعه‌ای که استقلال مونته‌نگرو از صربستان با رفراندوم پذیرفته می‌شود، حتماً رفراندوم قره‌باغ نیز می‌تواند به بحران قره‌باغ پایان دهد. در همین رابطه و در ۲۲ فوریه ۲۰۰۶، معاون پارلمان روسیه اعلام کرد استقلال کوزوو می‌تواند مدلی برای موارد مشابه در قفقاز از جمله قره‌باغ باشد. در این میان آنچه بیش از هر چیز دیگری به نفع ارامنه قره‌باغ پیش می‌رود، سرسختی آذربایجان برای پذیرش هر نوع روش مصالحه است که در نهایت جامعه جهانی را به سوی پیشنهاد طرح برگزاری همه‌پرسی رهنمون کرده است. آذربایجان به خوبی می‌داند که در صحنه بازی قره‌باغ موقعیت مناسبی ندارد و در روند بحران قره‌باغ مشکلات داخلی خود را فرافکنی کرده و به جای پرداختن به حل موضوع، پیروزی ارامنه در آغاز درگیری‌ها را به کمک کشورهای همسایه و روسیه نسبت داده است. اما بحران همچنان ادامه دارد.

به نقل از: سایت ایراس

شری بلر رابطه لندن و مسکو را به هم می‌زند

بانوی اول انگلستان که وکیلی حرفه‌ای است به چندین سازمان غیردولتی روس پیشنهاد کمک حقوقی رایگان داده است تا قانونی را که دولت پوتین ماه ژانویه برای محدود کردن آزادی این سازمان‌ها به تصویب رساند زیر سئوال ببرد. اما آیا این تلاش او با گذشت مدت کوتاهی از اجلاس گروه ۸ ممکن است روابط دو کشور را به خطر بیندازد؟

این وکیل معروف با وکالت‌های افتخاری و هزینه آرایش موهایش که طی مبارزات انتخاباتی سال ۲۰۰۵ در انگلستان به مبلغ ناچیز ۱۱ هزار و ۱۲۰ یورو بالغ بود بارها سر و صدای زیادی به پا کرده اما شری، همسر تونی بلر، نخست‌وزیر انگلستان این بار به دلایلی که بیشتر رنگ و بوی سیاسی دارد نام خود را بر سر زبان‌ها انداخته است. بانوی اول بریتانیا در حاشیه اجلاس گروه ۸ که از شنبه تا دوشنبه در سن پترزبورگ برگزار شد با ۱۹ مبارز حقوق بشر دیدار کرد که در میان آنها اعضای سازمان غیردولتی دیده‌بان حقوق بشر دیده می‌شدند. تا اینجای کار هیچ چیز از نظر روسیه سرزنش‌آمیز به نظر نمی‌رسد. اما اگر به جزئیات نزدیک‌تر این ملاقات نگاهی بیندازیم متوجه می‌شویم شری بلر، حقوقدان و کارشناس در امور حقوق بشر، به این سازمان که از نظر دولت ولادیمیر پوتین یکی از خطرناک‌ترین NGOها به حساب می‌آید پیشنهاد کمک حقوقی رایگان داده است تا به این ترتیب در مورد قانون جدید مورد اختلافی که حوزه فعالیت سازمان‌های غیردولتی روسیه را محدودتر می‌کند بحث و بررسی بیشتری صورت گیرد. این قانون که در ماه ژانویه به آن رای داده شد الزامات دولتی جدیدی را برای این سازمان‌ها به وجود می‌آورد. همچنین این قانون بسته شدن NGOها در کشور را تسهیل می‌کند. مبارزان حقوق بشر معتقدند این قانون آزادی‌ها را می‌کشد. آنها همچنین ولادیمیر پوتین را متهم می‌کنند که حقوق شهروندان را زیر پا می‌گذارد و رسانه‌ها را به شدت محدود می‌کند. از نظر کرملین این کار رسماً باعث می‌شود جلوی کشورهای خارجی گرفته شود. کشورهایی که قصد دارند از طریق سازمان‌های غیردولتی در امور این کشور دخالت کنند و انقلاب‌هایی مثل انقلاب نارنجی اوکراین در روسیه به راه بیندازند.

■ قانون ضد NGOها در دادگاه اروپا

هرچند این دیدار خصوصی بود، اما ساکن شماره ۱۰ داوینینگ استریت تلاش کرد هرگونه سوءتفاهمی با همتایش در کرملین را از بین ببرد. تونی بلر گفت: «هدف از این دیدار نشان دادن اهمیتی بود که او به این گونه مسائل می‌دهد.» اما این استدلالات برای فروکش کردن خشم رئیس جمهور پوتین کافی نبود چرا که او در اجلاس گروه ۸ نیز در مورد وضعیت حقوق بشر در کشورش مورد سرزنش قرار گرفته بود. یوری ودوین، میزبان این دیدار و مسئول سازمان غیردولتی سیتیزنز واچ در مورد دیدار شری بلر اظهار داشته است: «او پرسید آیا ما قصد داریم در دادگاه حقوق بشر اروپا در مورد این قانون دوباره مذاکره کنیم.» روزنامه نیویورک تایمز از قول او ادامه می‌دهد: «شری بلر خاطرنشان کرد گروهی که با او کار می‌کند می‌تواند به ما کمک کند حتی اگر ما خودمان امکانات لازم را در اختیار نداشته باشیم. من فکر می‌کنم این کار می‌تواند به صورت رایگان صورت گیرد. . . او می‌داند که به این ترتیب چیزی که به‌دست می‌آورد به مراتب بیشتر از ما است.» بانوی اول انگلستان همچنین اظهار داشته که همسران بسیاری از رهبران را هم باخبر کرده و پیش از همه نیز لیودمیلا پوتین را که از NGOهایش دیدار کرده در جریان قرار داده است.

■ موازی‌کاری با سنگ جاسوس‌ها

این پیشنهاد شری بلر در شرایطی که ماجرای «سنگ جاسوس‌ها» را به خاطر بیاوریم اهمیت بیشتری پیدا می‌کند. در ماه ژانویه گذشته مسکو ۴ کارمند سفارت انگلیس را متهم کرده بود که اطلاعات سری را از طریق یک دوربین مخفی که داخل سنگی بزرگ در یکی از خیابان‌های روسیه کار گذاشته شده بود منتقل می‌کردند. کرملین به‌رغم این مسئله هنوز تفسیری رسمی از عملکرد شری بلر ارائه نداده است. ولادیمیر پوتین که پیش از این از اینکه گردهمایی فعالان حقوق بشر و اعضای اپوزیسیون قرار بود به دعوت سفارت بریتانیا تشکیل شود بسیار عصبانی بود روز شنبه با یادآوری رسوایی مالی اعضای حزب تونی بلر که او را به دردسر انداخته سعی کرد تا حدی خود را آرام کند. این انتقام‌گیری‌های مودبانه باعث شد اجلاس گروه ۸ فضایی کاملاً سرد و بی‌معنی پیدا کند.

منبع: فیگارو

خبرها

پارلمان گرجستان خواستار خروج نیروهای روسیه شد

ایسنا: پارلمان گرجستان با اعلام این نکته که حضور نیروهای روسیه باعث تشدید تحرکات جدایی طلبانه در مناطقی از این کشور شده است، از نیروهای مستقر در این مناطق جدا شده درخواست کرد که این بخش‌ها را ترک کنند و جای خود را به نیروهای بین‌المللی بدهند. به گزارش خبرگزاری رویترز، تفلیس، مسکو را به ایجاد تنش‌های درازمدت از زمان فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی در مناطق شورشی آبخازیا و اوستیای جنوبی متهم می‌کند. این در حالی است که روسیه معتقد است، نیروهایش که آنها را نیروهای حافظ صلح می‌خواند، از سرگیری جنگ در این منطقه را متوقف می‌کنند. این منطقه از سال ۱۹۹۳ - ۱۹۹۲ درگیر جنگ بوده است. به علاوه مسکو معتقد است که گرجستان در تلاش برای ملتهب کردن اوضاع در منطقه است. پارلمان گرجستان در قطعنامه‌ای اعلام کرد: اقدامات نیروهای نظامی روسیه در آبخازیا و اوستیای جنوبی، یکی از موانع حل و فصل صلح‌آمیز درگیری‌ها است و عدم عزم و اراده سیاسی روسیه در حل و فصل صلح‌آمیز این روند، درگیری‌ها را به نحو چشمگیری قوت بخشیده است. وزیر امور خارجه روسیه نیز دیروز اعلام کرد که کشورش این قطعنامه تصویبی را اقدامی تحریک‌آمیز در تشدید تنش‌ها می‌داند. با این حال «میخائیل ساآکاشویلی»، رئیس جمهور گرجستان، گفت که تصمیم نهایی را برای حضور نیروهای روسیه بعد از ملاقاتش با ولادیمیر پوتین، رئیس جمهور روسیه در مسکو اتخاذ خواهد کرد. در روزهای اخیر مقامات روسیه به طور مکرر نسبت به حمله گرجستان به اوستیای جنوبی هشدار داده و قول دادند که این گونه حملات بی‌پاسخ نخواهد ماند.

تردیدهای جدید در مورد مرگ باسایف

فارس: موفق نبودن بازرسان روسی در تشخیص هویت جسدی که گفته می‌شود متعلق به «شامیل باسایف» رهبر مبارزان چچن است، تردیدهای جدیدی درباره صحت خبر مرگ وی ایجاد کرده است. به نوشته روزنامه گاردین، این بازرسان نتوانسته‌اند اطمینان کسب کنند که این جسد مربوط به باسایف است چرا که اثر انگشتی از وی ندارند. شامیل باسایف رهبر سابق شورشیان چچن در ۱۰ جولای در انفجار یک کامیون کشته شد و نیروهای امنیتی روسیه اعلام کردند که در عملیاتی موفقیت‌آمیز وی را کشته‌اند. متخصصان روسی موفق شدند چند اثر انگشت از این جسد تهیه کنند ولی سپس اعلام شد که در پرونده باسایف اثر انگشتی وجود ندارد. این بازرسان اعلام کردند آزمایش دی‌ان‌ای نیز نمی‌توان روی این جسد انجام داد چرا که هیچ نمونه دی‌ان‌ای از بستگان نزدیک وی موجود نیست چون که تمام خویشاوندان نزدیک وی یا مرده‌اند و یا پنهان شده‌اند.

مرحله جدید در روابط نظامی پکن - واشینگتن

مهر: به نوشته روزنامه چاینا دیلی، با دیدار نماینده ارشد نظامی چین از آمریکا روابط نظامی این دو کشور وارد مرحله جدیدی می‌شود. این روزنامه در تحلیلی نوشت: دیدار معاون رئیس کمیسیون مرکزی نظامی چین نشان‌دهنده آن است که روابط نظامی آمریکا و چین وارد مرحله جدیدی شده است. پیش‌بینی می‌شود ژنرال «گو باکسیونگ» که روز یکشنبه در یک دیدار یک هفته‌ای وارد لس‌آنجلس شد، از پنتاگون و موسسات نظامی آمریکا دیدار کند. در واقع این یک دیدار بازگشت به دیدار دونالد رامسفلد وزیر دفاع آمریکا از چین طی ماه اکتبر بود. وی عالی‌رتبه‌ترین مقام نظامی چین است که از سال ۲۰۰۱ از آمریکا دیدن کرده است. برخی تحلیلگران چینی گفتند که این دیدار نشان می‌دهد که چین خواهان بهبود روابط نظامی خود با آمریکاست که منافع اصولی را برای هر دو طرف دربردارد. براساس این تحلیل پس از رسیدن اجماع هو جین‌تائو رئیس جمهوری این کشور و جورج بوش همتای آمریکایی‌اش در مورد بهبود روابط سازنده در همه زمینه‌ها در طول دیدار هو از آمریکا در ماه آوریل، روابط دو کشور در حال پیشرفت است.

اعتراض بغداد به شوخی پوتین با بوش

فارس: دولت عراق از سخنان رئیس جمهوری روسیه مبنی بر عدم تمایل برای الگوبرداری از دموکراسی در عراق دلخور شده و اعلام کرد که رئیس جمهور روسیه در اظهاراتش، اهمیت تجربه دموکراسی عراق و شجاعت مردم این کشور برای دستیابی به حق خویش را نادیده گرفته است. به نوشته روزنامه «ورمیا نووستی» دفتر «نوری المالکی» نخست‌وزیر عراق با انتشار بیانیه‌ای یادآور شد که رئیس جمهور روسیه در اظهارات تمسخرآمیز خویش، اهمیت تجربه دشوار رسیدن به دموکراسی در عراق و شجاعت غیرمعمول مردم عراق که زیر آماج حملات تروریستی به پای میز رای‌گیری آمده تا حق خویش را به دست آورند، نادیده گرفته است. به نوشته این روزنامه، ولادیمیر پوتین روز شنبه و در کنفرانس مطبوعاتی مشترک با جورج بوش به شوخی در واکنش به اظهارات رئیس جمهور آمریکا که گفته بود میل دارد همانند عراق در سراسر جهان دموکراسی را پی